

M O N T E A L E G R E

=====

MAANDBLAD ten dienste van de Gereformeerde Kolonie te Monte Alegre
Paraná -- Brasil.

=====

R E D A C T I E

M. B O S

A. N A P

R. N A U T A

Adres Redactie: Monte Alegre, Paraná, C.P. 71, Brasil.

Correspondentieadres in Nederland: R.J. Groenveld

Englumstraat 9, Oldehove, Gn.

Giro 982435.

Abonnementsprijs: In Brasil: NCr\$ 3,35 per halfjaar

In Holland of elders: f. 5,50 of Am\$ 2,= per halfjaar.

Verschijnt maandelijks.

=====

I N H O U D:

Pag.	2	Schriftverdenking
"	4	'Hoe het begon'. De voorgeschiedenis van de kolonie (VIII).
"	5	Persschouw (I). Reisverslag Dr C. v.d. Waal, slot.
"	8	Gedicht.
"	9	Rubriek voor de Vrouw.
"	11	Persschouw (II). 450 jaar Hervorming.
"	11	Verzoek aan de abonnees.
"	12	Onderwijs: Nieuws van de Escola Ebenézer.
	12	Rondblik.
	13	Perspectief, Flezier en Puzzel.
	14	Een Koninklijk Besluit.
	15	Een kans om niet voorbij te laten gaan.
"	15	Een nieuwe commissie.
"	16	De Sportvereniging.
"	16	Publicatie op verzoek van Het Koloniebestuur.
"	17	Jeugdrubriek.
"	18	Novidades do Brasil.
"	19	Wij lezen samen de Institutie.
"	20	Psalm 90.

S C H R I F T O V E R D E N K I N G

D a v i d s H e e r -- D a v i d s Z o o n .

"En zij baarde haar eerstgeboren zoon en wond hem in doeken, en leide hem in de kribbe, omdat voor hen geen plaats was in de herberg."

Lucas 2 : 7.

Hier staat het dus, geboekstaafd door dien geïnspireerden evangelieschrijver Lucas, dat in de dagen, waarin heel de wereld zich te schikken had naar het gebod van keizer Augustus, de 'blijde verwachting' van geslachten in vervulling is begonnen te gaan.

Want waarlijk, deze geboorte was niet slechts een gezinsaangelegenheid, maar heel de wereld had er mee van doen.

Immers, "zij", die toen baarde, was een Davidsdochter, dat wil zeggen, de hier door Lucas vermelde geboorte is te waarderen als een stukje geschiedenis van Davids huis, nader gezegd, Davids koningshuis. Zelfs, al wil men de Davidische afkomst van de jonge vrouw Maria betwisten, dan doet er dat nog niet toe. Even te voren heeft Lucas gezegd, dat ze ondertrouwd was, verloofd, zo zouden wij zeggen, met Jozef. En van Jozef is het buiten kijf nadrukkelijk gezegd, zelfs door engelmondd, dat hij zoon van David was. En dat dan niet maar zo, dat hij nog op de een of andere manier koninklijk bloed in de aderen had, maar hij was zaad Davids in dien zin, dat hij de wettige troonopvolger was. Als verloofde van Jozef heeft Maria die zoon gebaard aan Jozef en waar het haar eerstgeboren zoon was, daar was toen het huis van David weer een k r o o n p r i n s rijk geworden.

En dat was ditmaal zeker een wereldomvattende gebeurtenis.

Het eigenaardige toch van deze geboorte is, dat deze zoon wel aan David geboren werd, maar door David niet was verwekt. Wel aan David, want Maria was Jozefs verloofde, maar niet door David, want Maria was nog slechts verloofde. Maria was zwanger bevonden, eer zij en Jozef samengekomen waren, zwanger bevonden uit de Heilige Geest.

Maar dit is dan ook, wat gesproken is door de profeet Nathan: "Ook geeft de HEERE u te kennen, dat de HEERE ú een huis zal maken" (2 Sam. 7 : 11b).

Daarvan is God werk gaan maken, toen Hijzelf bij Maria de eerstgeboren zoon verwekte om die aan David te schenken. Toen heeft God Zichzèlf aan David geschonken als zaad der vrouw, want het was God Zelf, God, de Zoon, het Woord, dat vlees werd, en, vlees geworden Zich als Davidzede presenteerde.

Maar dan is waarlijk de blijde verwachting van vele geslachten in vervulling begónnen te gaan. Ze hadden daar altijd naar uitgezien, dat David nog eens een zoon zou krijgen, die Davids H E E R eigenlijk was. Want David zelf had, zittend op zijn troon gesproken: De HEERE heeft tot mijnen H e e r gesproken: Zit aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank uwer voeten.

De advent van mijn Heer als zoon, zo had David gezegd, sluit in de advent van de wereldheerschappij gegeven aan mijn huis, een wereldheerschappij, die tot zegen voor alle geslachten wezen zal, wijl ze identiek is met de heerschappij van God, Wiens alleen het koninkrijk is.

Davids zoon was Davids Heer en God. Meer dan David was daar.

Dies kon de verwachting hoog gespannen zijn. Een zó "mannelijken" zoon was aan geen vorst der aarde ooit geschonken. Van Hem kon verwacht worden, "sterker als Hij was dan alle schepselen", dat Hij "uit kracht Zijner Godheid" zelfs de lasten van de eeuwige toorn Gods, die dreigend waren blijven hangen boven Israël en David, zou kunnen dragen ten einde toe.

En daarvoor werd de gróndslag gelegd, daarmede werd een begin gemaakt

bij de geboorte van Gods Zoon uit de maagd Maria aan Davids huis. Het koninkrijk der hemelen was toen wel zéér nabij gekomen!

Want: Davids Heer was ook werkelijk Davids z o o n !

Maria immers heeft Davids Heer "in doeken gewonden".

Dat is geen speciaal vernederende behandeling. Dit is met alle Davids-zonen geschied en niet alleen ook met hen, maar met alle kinderen, die van vrouwen geboren waren. Daarin ligt dan ook het ècht-mèns-zijn uitgedrukt. En dat willen we niet uit het oog verliezen. Er is ons alles aan gelegen te weten, dat Davids Heer toch ook waarachtig Davids Zoon is geworden, "voorzoveel het vlees aangaat". Want wij bedenken, dat het God behaagd heeft in de bedeling, waarin alles naar de vol-einding geleid wordt, de m è n s als Zijn medearbeider te bekleden met heerschappij. Wel zou die mens het koninkrijk na gevoerd beleid moeten overgeven aan zijn God en Vader, opdat God zij alles en in allen, maar op de weg daarheen zou naar de ordinantie Gods de mens de zaken van Zijn koninklijke heerschappij hebben te behartigen. En hoewel nu reeds is gezien, dat ter volvoering van die taak in de gevallen wereld Davids zóón Davids Héér moest zijn, toch diende ook evenzeer naar het eenmaal door God gemaakt bestek, Davids Héér Davids zóón te zijn, zijn broederen in alles gelijk, uitgenomen de zonde.

En zie, daarom is het ons alles waard te weten, dat Davids Heer "in doeken gewonden" werd. Daarmee werd dan waarborg gegeven voor een definitief beslag krijgen van het koninkrijk Gods in deze wereld.

En om volkomen vastigheid te bekomen aangaande de dingen die toen stonden te gebeuren en begonnen te geschieden, lezen we met aandacht dat zij "Hem nederlegde in de kribbe, omdat voor hen geen plaats was in de herberg".

Daar kijken we de Bethlehemieten niet op aan. We vinden daarin niet anders uitgedrukt, dan het verregaand verval, waarin het huis van David gekomen was, zó ver, dat de erfgenaam van de troon in Israël op bevel van een vreemde heerser opbreken moest uit Nazareth om naar Bethlehem te gaan en dat ze zich daar zo moeten behelpen, dat ze in arren moede een kribbe als wieg hebben moeten benutten.

Vader David heeft eens verkozen in de hand van God te vallen boven uitgeleverd te worden aan de willekeur van vijanden. Maar Davids Heer en Zóón viel ogenblikkelijk in de handen van zijn vijanden, naar de beschikking van zijn God en Vader. Dat wil zeggen, dat terstónd van het begin zijns levens op aarde af, de hand Gods tegen Hem was. Hij zou het later zelf ook zeggen, dat Augustus geen macht tegen Hem had gehad, zo die niet aan Augustus van Boven was gegeven.

Maar dan is toen -- dit is het Kerstevangelie -- de worsteling ter vestiging van de heerschappij Gods toen werkelijk aangevallen, ja, in zijn beslissend stadium gekomen. Wij, die de gang van Davids Heer en Zoon naar de plaats aan de rechterhand Gods volledig kunnen overzien, beseffen in geloof de betekenis van de door Lucas ons gememoreerde vleeswording des Woords. De tijd van "spiegelgevechten" en de eerste voorbereidende "schermutselingen" was voorbij. Het ging toen gebeuren. Gelijk het geschied is !

Zo zal het er dus op aankomen, dat we op ons Kerstfeest het felt van de geboorte van Davids Heer en Zoon niet isoleren van het geheel van Gods werk.

De vleeswording des Woords dient gezien te worden als basis voor de Goede Vrijdag en Pasen en Hemelvaart en Pinksteren en Wederkomst.

Wie zich zo door de Schriften leiden laat, verbaast zich niet over de wel zeer kordate zang der engelen, die in die eigen nacht reeds gezegd hebben, dat het toen vrede op aarde zou worden. Ze waren daarin niet voorbarig. Want de vleeswording des Woords was zoveel als het leggen van het fundament voor die vrede.

En wil men dan al in kerstzangen er aandacht voor vragen, dat 't nacht was, "stille" nacht in Bethlehems dreven, een schone, stille nacht, - wie de Schriften gelooft, hoort een groot rumoer van hemel en aarde, die in rep en roer gebracht waren. Wie gelooft, zegt, dat toen de binten van dit wereldhuis, de wereld, zoals die was onder de

heerschappij van de overste der helle machten, gekraakt hebben vanwege hun toen haastig te verwachten verbreking. Toen in die nacht zijn h e m e l d e u r e n h e l l e p o o r t van slot gedraaid voor de Koning der ere enerzijds en de vorst der duisternis anderzijds.

En gelijk wij nu ieder gebed besluiten met de belijdenis: Uwer is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, zo willen we ons op de dag van Christus' geboorte rekenschap geven van Gods werk en zeggen: tóen begón het Koninkrijk te worden van U, tóen, bij de advent van Davids Heer en Zoon !

Gezegend zij dan ook die grote KONING, Die tot ons kwám t o e n ,
Die tot ons kómt n u in 's HEEREN NAAM !

(Uit: Pro-Ecclesia, 24-12-41)

Groningen, Ds. J. Kapteyn †

H O E H E T B E G O N (VIII)

De voorgeschiedenis van de Kolonie te Monte Alegre.

In mijn vorig artikel heb ik het moeilijke begin van de pioniers periode al aangestipt. Hoeveel moeilijkheden er overwonnen moesten worden, hoeveel aangeleerd en nog meer afgeleerd, kunnen later aangekomen kolonisten, die gebruik konden maken van de ervaringen der pioniers, vaak met schade en schande geleerd, nauwelijks begrijpen.

Ik weet nog hoe de kolonie daar neerlag aan mijn voeten, toen ik bij paal 6 een paar jaar na aankomst der pioniers de kolonie bezocht. Een wilde steppe leek het met hier en daar een klein plekje groen, dat aan het heersende onkruid, dat hier vijf maal zo snel groeide als in het vaderland, was ontwoerd. Een Hongaarse poeszta, waarin kudde half wilde paarden en koeien ronddoelden, door een 'cirs' van prikkeldraad maar nauwelijks buiten de ontgonnen stukjes grond gehouden. Die afrastering, daar moesten ze alle weken wel bij langs, om te kijken, of er niet een gat in was gekomen, door vee, dat er doorheen was gebroken, of soms door vijandige Brazilianen er moedwillig in was gemaakt, die met lede ogen aanzagen, dat de 'gringos' hen kwamen verdringen, of soms alleen maar uit baldadigheid hen dwarszaten.

U begrijpt wel wat een werk het was, wanneer men weer eens ontdekte, dat eigen vee de benen had genomen en de rimboe was ingezwarven. Vindt het dan maar eens weer terug tussen de kudde halfwilde koeien en paarden, die daar rondzwierven. Die surveillance kostte soms uren per week. Erger was, als een van de kostbare en schaarse dieren in een ravijn was gestort en een paar dagen later de urubú's, de zwarte gieren die boven die plek zweefden, eindelijk bekend maakten waar het verloren dier was omgekomen of door wilde dieren was verslonden.

Ik had het over groene plekken in de rimboe, die ik zag. Maar hoe hebben de pioniers moeten zwoegen om de grond zover bouwrijp te maken dat er wat groeien wou! Dagen en nachten hebben ze geploegd met het hun ter beschikking staande materiaal, de ene zwakke trekker, die hen was gegeven toen ze kwamen, en die andere oude, die ze van de firma mochten lenen, maar die het gedurig af liet weten, en dan weer tijden in reparatie was. En de eigen tractor, die ver boven zijn kracht dagelijks zulke prestaties moest leveren, vertoonde ook al spoedig slijtage-verschijnselen. Hoe vaak hebben de mannen van het eerste uur lopen stampvoeten, als het koren er in moest en de tractor niet beschikbaar was, of, als ze nog niet klaar waren met ploegen en eggen en de beurt al weer was aan een volgende kolonist. En soms konden de zwakke en ondoelmatige ploegen niet door de akkers vol wortels en andere ongerechtigheden komen. Dan zond de firma Klabin wel eens een van haar machtige tienscharige ploegen, die voor bomen en heesters zelfs niet op zij gingen. Maar als de grond niet gedurig weer werd omgekeerd, was ze niet geschikt om er wat in te laten groeien. De wilder-

nis stond gedurig op de loer om het aan haar ontworstelde terrein weer te heroveren.

Wat liggen er een zweetdruppels van de werkers van het eerste uur op de rode aarde, en wat is er wat gebeurd, voordat de structuur van die maagdelijke grond zo verbeterd was, dat er wat wou groeien, en hoe moest er geëxperimenteerd worden, totdat de wegen daartoe en de middelen daarvoor gevonden waren. Onschatbare hulp hebben ze daarvoor ondervonden van Ir. Henk Lodder, die, in dienst van de firma, altijd met raad en daad klaar stond. Ook leerden de boeren veel van bezoeken aan Carambey, en maakten gretig gebruik van de ervaring, die de landbouwers en de veehouders daar hadden met het nieuwe land. Het bleek ook al gauw, dat de machines, die ze uit Holland hadden meegenomen, ondoelmatig waren op dit heuvelachtig terrein, en de zuurverdiendepenningen, waarvoor ze gekocht waren, weggegooid geld was.

Al spoedig leerden ze, dat alleen de schijvenploeg hier het geëigende werktuig was om te ploegen. Van de zaaimachine braken de pijpen af in de stijve grond en al spoedig leerden ze, dat ze in een land waren angekommen, waar alles gauwer opkwam dan in het vaderland, maar terstond verdorde als het geen diepte van aarde had. Eerst toen ze met een nieuwe Amerikaanse zaaimachine op 10 cm diepte gingen zaaien, bleek daar de bodem genoeg vochtigheid te bezitten, om het zaad in staat te stellen niet alleen te ontkiemen maar ook om wortel te schieten, en als het dan opkwam, had het kracht genoeg om de felle zonnewarmte te doorstaan.

Maar wat moest er gezaaid? De Firma wilde graag koren zien, maar meerdere misoogsten maakten duidelijk, dat dit hier zo maar niet groeien wou, en dat ook de Hollanders, die als tovenaars werden beschouwd op landbouwgebied, het zo maar niet klaar kregen. Eerst, toen er op rijst overgeschakeld werd, kwamen de eerste goede oogsten, waarmee wat kon worden afgelost van de schuld, die zich intussen bedenkelijk had vermeerderd. Want aan lonende arbeid was men nog niet toegekomen. Grote dank is de kolonie verschuldigd aan de firma Klabin, die steeds bereid was om hen bij te staan met geld en werktuiger, en gedurende heel die pionierstijd hen trouw de beloofde toelage heeft uitgekeerd, waar ze van leven konden, en zelfs wat konden oversparen voor de aankoop van vee.

(wordt vervolgd)

Ds. J. van Dijk.

P E R S C H O U W (I)

REISVERSLAG Dr. C. v.d. Waal slot.

Karaman, 25 mei

Op zoek naar Derbe. Eergisteren terecht gekomen in Binbir Kilise (= 1001 kerk). Dat was de bedoeling niet. Ik wilde naar Derbe, waarvan Gajus kwam, die naar Jeruzalem gedeputeerd werd. Maar het bestaat niet meer. Ik zal me hier beperken: van de tocht is veel te vertellen. Eerst ging het met een bus tot een dorp, dat uit louter stof bestond. Toen met een boer geslapen bij een andere boer. Toen met de rugzak op een ezel achter grauwte aan naar Binbir Kilise. Mijn ezelkude is nu wel toegenomen. Daarna al die kerken bezocht. Hoe men zo dwaas is geweest om zoveel kerken op één kleine ruimte te bouwen is me een raadsel. 's Avonds weer met het ezeltje terug. Boer en bewaker mee, want gebleken was, dat de zaklantaarn in een onbewaakt ogenblik, toen we in huis naar tapijten gingen kijken, gestolen was. Er bestaat wel een vermoedelijke dader: Mehmed Irmis, als

U 't weten wilt. Ik heb het hier in Karaman bij de (niet erg geïnteresseerde) gendarme aangegeven. Was echter niet in staat om duidelijk te maken, dat ik hem van de M.V. op G.G. gekregen had. Zoiets kent Turkije niet.
Vandaag naar Derbe, hopelijk. En dan Tarsus D.V.

Beiroet, 3 juni 1967.

Na het bezoek aan Lystre, Derbe en Iconium ben ik naar Tarsus gegaan, waar ik het Amerikaanse College bezocht en een 'kerkdienst' meemaakte van het personeel. Vriendelijke mensen, maar hoe arm eigenlijk. Alles lief en goed en mooi in 'the american religion'. Maar het 'preeklezen' bestond uit beschouwingen over iets, geen tekst werd uitgelegd. En dat in Paulus' Tarsus. Het College was vroeger een zendingsschool, maar thans geeft men onderwijs; punt. En sommige leraren zijn ook geen gelovigen. Hoe zullen de Turken daardoor bekeerd worden? In veel gevallen, b.v. in Egypte gaat het zo. De zending maakt plaats voor de cultuur, hoewel de leraren nog wel door de 'missionary board' worden uitgezonden. Na Tarsus, dat in de verte de Taurusbergen laat zien kwam ik in Antiochië, dat thans bij Turkije behoort, maar vroeger in Syrië lag. Ik had van een jongen op het College in Tarsus een adres gekregen. Het was het adres van een school. En in de mening, dat ik bij de portier terecht kwam, belde ik aan om te merken, dat ik was bij de directeur van het onderwijs in Antakya. Eerst een rede gehoord van de burgemeester, daarna naar de zg Petruskerk, daarna een rake maaltijd. Daarna stortbui, waardoor de straten blank stonden. Daarna er doorheen waden. De volgende morgen was alles overdekt met een laag slip. Antiochië was vroeger een enorme havenstad. Thans heeft het veel meer te betekenen door het dichtslibben van de haven. Hetzelfde geval als in Efeze en Tarsus. En toch.... in Antiochië ontstond de naam Christenen!

Daarna naar Syrië. De reis ging via bus en lift goed tot aan de grens. Maar toen was het lopen geblazen. Na enige kilometers ontmoette ik.... Armenische protestantse Christenen, die me meenamen met de protestantse (geen maskottes, geen heiligenplaatjes) bus. Met de protestantse chauffeur naar hun dorp en naar de protestantse dominee. De plaats lag ongeveer 45 km af van de Musa Dag, waar destijds, in 1915, de Armeniërs zich verschansten en door de Fransen geëvacueerd werden. De plaats waar ik kwam heette Kassab en had drie kerken, een protestantse, een armeens-katholieke en een oud-armeens-orthodoxe kerk. Wel een zeer fijne ontmoeting, na steeds in Turkije onder de Islam geleefd te hebben. Helaas is de Armeense Unie van Evangelische Kerken aangesloten bij de Wereldraad. Het is altijd hetzelfde verhaal, de dorpsdominees interesseren zich niet zoveel voor eucumenische zaken, de presidenten of 'hoofden' van de kerken knappen die zaken op en over en zonder de kerken en haar leden wordt geregeerd. De Armeense kerk werkt ook samen met het theologisch seminarie voor het nabije Oosten, waar ik op het ogenblik gehuisvest ben in Beirout. Daar werken ook Hollanders. Ik was het weekend in Beirout en bezocht Tripoli (drie steden), Ras Sjamra, Biblos (boek, bijbel), Nahr el Kalb (honderivier). Ik was het weekend in Beirout en bezocht Tyrus, het vroegere eiland, dat aan het land is vastgeslibt, nadat Alexander de Grote er een dam heen gelegd had. De profetiën zijn wel uitgekomen....

Maandag 5 juni.

Op het ogenblik voel ik me een soort oorlogscorrespondent. De Arabieren willen oorlog. Nederlanders worden geëvacueerd uit Jeruzalem. Arabieren wijken met lorries uit Israël uit. De Here beware de wereld voor een nieuwe oorlog. Ik kan wel zeggen, dat veel dingen uit de bijbel mij veel duidelijker worden. De arabische christenen zitten eigenlijk tussen de molenstenen. Van hen wordt verwacht dat ze achter hun regeringen staan. Maar in feite zien zij door al deze dingen de Mohammedaanse macht stijgen. Het herinnert aan de positie van de christenen in 70.

Ankara, 8 juni 1967.

Op 5 juni zou ik van Beirout uit naar Damascus gaan, en wellicht door naar Jeruzalem. De servise-taxi (te vergelijken met een kaffer-taxi) vertrok om 9 uur. Radio aan natuurlijk, die nogal krijste tegen Israël. Bij de grens, waar opmerkelijk veel auto's van de andere kant kwamen, verwisseling van taxi, wat ik vreemd vond. Soldaten in battle-dress. In Damascus vond ik het museum gesloten. Toen een vrouw op straat: "Weet je het nog niet? Egypte heeft oorlog met Israël sinds 9 uur." Ik liep de groentemarkt op die zoemde van leven. Daarna de straat, genaamd De Rechte, waar Paulus logeerde. Opmerkelijk stil werd het, winkeliers sloten plots hun winkels. De radio schold tegen de Jahoeedi's. Ik liep een antiquairs winkeltje in. Plotseling ontploffingen. Er werd geschoten. Een sirene loeide. Het is een oefening, zei de Syriër. Ja, ja, maar ik naar buiten. De politie dreef de mensen in de huizen. Ik belandde in een manufacturenzaak, in het sous-terrain. Na een uur via de achterdeur er uit. Wolkjes van afweergeschut. De radio kraaide de krankzinnigste overwinningen. Men liep nog op straat, maar als wijlen Benhadad, 'van kamer tot kamer'. De mensen applaudiseerden, als er weer een overwinning gemeld werd! Israhil ! Wat kan de wrede staatsmacht brouwen ? Ik probeerde een taxi te krijgen. Maar zat de ganse dag opgesloten in het schreeuwende Damascus. Tegen de avond gelukte het me om weg te komen. Met anderen naar Aleppo, een reis van zes uur. Onderweg passeerden we olietanks, waarvan er twee door Israëls vliegtuigen in de fik gegooid waren. Ik maakte maar geen foto. De chauffeur had me immers niet eens mee willen nemen. In het holst van de nacht in Aleppo. Onderweg waren we een heel leger tegengekomen. Vrachtwagens en klein geschut. Ik kreeg in het verduister Aleppo plaats in een hotel, wat tevens bordeel bleek te zijn. 'n Mens kan wat meemaken. Gelukkig had mijn kamer een slot op de deur, waarachter de radio doorging met kraaien. De volgende dag geen kans om weg te gaan. Grenzen gesloten. Contact gezocht met armeense dominee. Er waren daar veel armeense christenen. Maar toen ik wegging uit het hotel was het: wacht U even, de politie komt voor U. Ik bezat een kaart en een boekje over Israël. De kaart had ik achter de spiegel verstopt, waar ze deze na 50 jaar wel niet meer zullen vinden. Het boekje had ik verbrand, je weet nooit. De politie liet me gelukkig door. Toen naar de armeense kerk. Ik zou slapen in de Normaal School, die vroeger 'American College' heette. Maar mensen kwamen de dominee waarschuwen: het is gevaarlijk, ze willen Uw school afbranden. Toen ben ik teruggebracht naar de kerk, waar ik sliep. De volgende dag gepoogd contact te zoeken met Duitsers, die ik gezien had, maar dezen waren al weg. Van 8 - 1 uur wachten in de kerk. Ze hadden nl de Amerikaanse en de Engelse ambassade in Aleppo opgestookt en bedreigden inderdaad de school, hetgeen de politie verhinderde. De dominee bracht eerst de Amerikanen in veiligheid. Toen voor mij een taxi naar de grens. Helaas peperduur, 4x de prijs ! Bij de grens moest je een politietoestemming hebben. Ik had er geen. Maar kwam er op wonderlijke wijze door. Daarna een lift van twee Engelsen tot Iskendeun. Toen door naar Adana (bij Tarsus). De Engelsen waren juist in de ambassade in Aleppo toen het personeel bezig was papieren te verbranden en de menigte opdrong. Straks naar Istanbul, dwars door Turkije. Ik ben erg blij er door gekomen te zijn, met 's Heren hulp. Was ik in Beirout gebleven, dan zat ik er menselijkerwijs nog, want de havens zullen wel gesloten zijn en de grenzen ook. Ik ben ook blij iets gezien te hebben van dit alles. In Turkije zijn ze min of meer voor Israël. De Armeniërs zijn neutraal. In Jordanië zitten de christenen als het ware tussen de molenstenen. Ze voelen, dat de Mohammedanen deze oorlog gebruiken om al meer de christenen terug te dringen. Zoals u weet geloof ik niets van Chiliastische voorspellingen, maar een en ander is wel precies, zoals in Joh. de Heer-voorspellingen gezegd werd. In de Christuskerk te Jeruzalem leeft een man van 94 jaar die niet vluchten wil, want Jezus komt !

Wij hebben het vaste Woord en mogen ons niet vastspijkeren aan conclusies uit de politiek. Israël is geëen christelijke natie en voert ondergronds zelfs actie tegen zendelingen. Jeruzalem is verder een centrale plaats, die altijd niet alleen pelgrims, maar ook politici boeide. Daarom is nuchterheid vereist bij het bezien van al deze dingen. Ons Jeruzalem is boven ! Waar Jezus is, onze Parakleet. Doch merkwaardig blijft deze opmars. De Jordaanse taxichauffeurs spraken verleden week over het openen van een taxidienst naar Tel Aviv. Maar vandaag liggen de stukken wel anders.

De kerk bedenke, dat dit gevecht tussen 'Izak' (Israël) en 'Ismaël' (de Arabieren) NIET de strijd is die in Gal. 4 bedoeld is. Aan beide zijden is hier ongeloof (een minderheid christenen). Uit deze feiten. conclusies te trekken over Christus' wederkomst en 'vervulde' profetieën is een waardeloos bedrijf. Wij hebben het profetisch Woord dat zeer rechtsgeldig is.

Hartelijke groeten, Uw ds Van der Waal.

K e r s t f e e s t

(Joh. IV : 2)

God op aard' in 't vleesch verschenen !
 O, mijn ziel, geloofst gij dit ?
 God, in 't kinderkrebben weenen,
 Met de mensch'lijkheid vereenen
 Als een zondig medelid ?
 Hij de ellenden op zich laden,
 Hij de jammerzee doorwaden
 Van ons zondevol geslacht ?
 Alle lijden, alle plagen,
 Op een aardijk komen dragen,
 Met verdienden vloek bevracht ?

Geef, o Gij, die 't kund verleenen,
 Geef ons 't overtuigd Geloof !
 Ja, Gij zijt in 't vleesch verschenen,
 Om 't verbroken' te hereenen,
 Ons te ontrukken aan den roof: -
 Om een zuiver bloed te plengen,
 Dat den afval weêr moest brengen,
 Gods getergde wraak voldoen;
 Zonde, Dood en Afgrond vellen,
 Onschuld, heiligheid, herstellen,
 Bracht Ge Uw heiligheid ten zoem.

Stort Uw Geest, o Albehoeder,
 Wonderkind en Vredenvorst,
 Waereldschepper, Waereldvoeder,
 (In die krebbe 's mensen broeder),
 In de toegesloten borst!
 Geef bij onze nederbuiging,
 Geef 't Geloof, geef de overtuiging,
 Dat Gij ons in 't vleesch verscheent,
 En, door U met God verbonden,
 En ontlast van dood en zonden,
 Heeft het menschedom uitgeweend !

Bilderdijk.

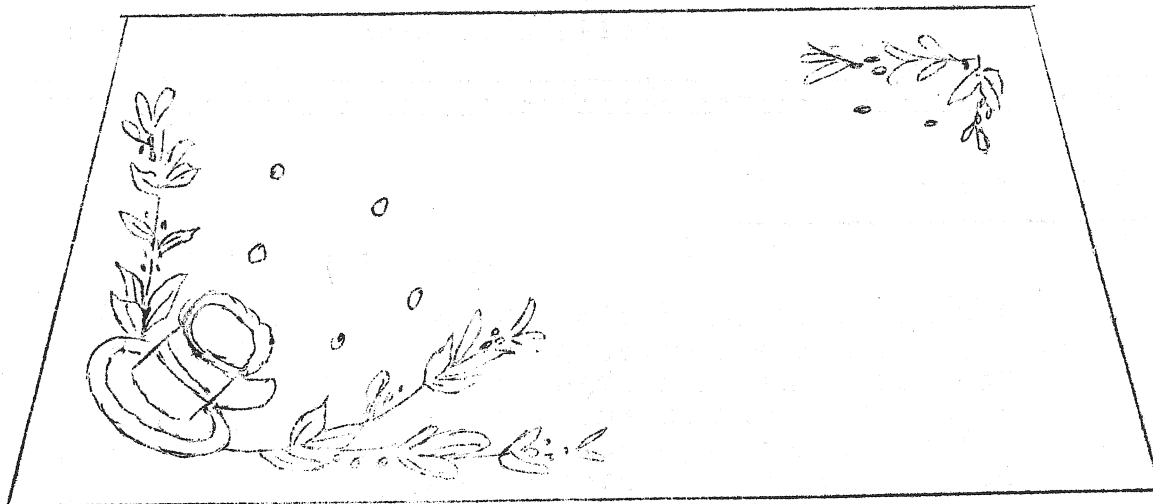
RUBRIEK voor de VROUW

+++++

EEN BLOEIENDE KOFFIE-TAK OP HET DIENBLAD.

Zou de koffie écht lekkerder smaken als U ze presenteert vanaf dit kleedje? Mooi verzorgd staat het in elk geval wel en voor de borduur-liefhebsters is het werkje geschikt om veel genoegelijke uren mee te beleven.

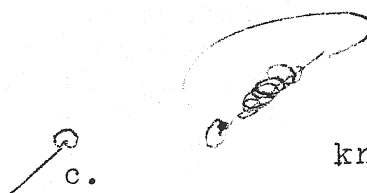
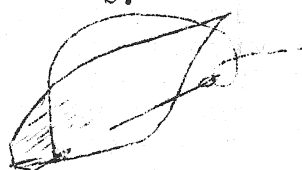
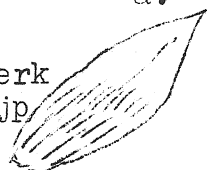
Er is nodig: Een lapje beige linnen van 35 bij 48 cm; borduurzij in de volgende kleuren: 3 tinten groen, donkerrood, donker- en kastanje bruin, lichtbruin, licht beige, goudgeel, wit en zwart, licht- en donkerblauw.

Voor het open zoompje worden op $1\frac{1}{2}$ cm van de kant 2 draden uitgetrokken en tot een klein zoompje gewerkt. Rondom langs de kant kan een picootje gehaakt worden met $1\frac{1}{2}$ cm afstand tussen de picootjes. De blaadjes worden geborduurd met de ingrijpsteek. De koffiedamp wordt aangegeven met een steelsteek. De koffieboontjes worden aangegeven met een opgevulde platsteek.

a en b:

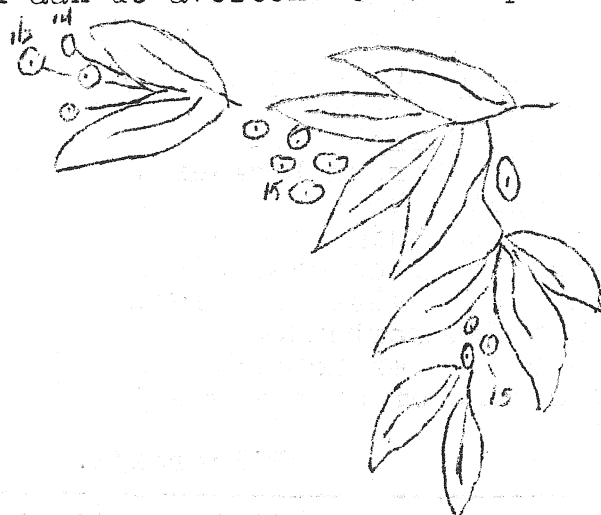
Borduurwerk
met ingrijp-
steek

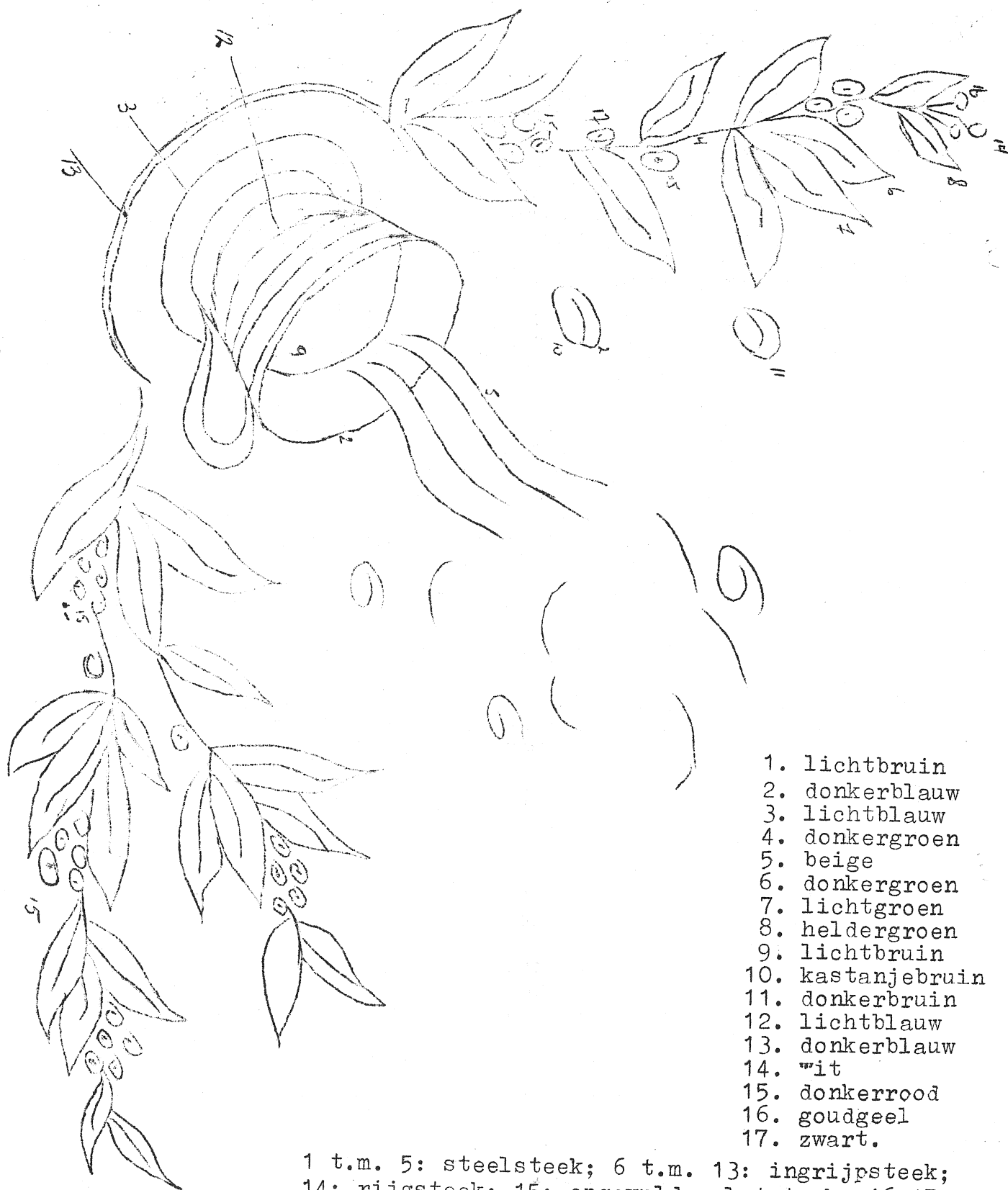
knopjessteek.

Neem het motief van het werkblad (zie volgende pagina) over met kalk-eerpeppier, en plaats het grote motief links onder en het kleine takje rechts boven op het kleedje. Strijk het werk aan de averechtse kant op.

Kleine tak.

14: wit
15: donkerrood
16: goudgeel.

1. lichtbruin
2. donkerblauw
3. lichtblauw
4. donkergroen
5. beige
6. donkergroen
7. lichtgroen
8. heldergroen
9. lichtbruin
10. kastanjebruin
11. donkerbruin
12. lichtblauw
13. donkerblauw
14. wit
15. donkerrood
16. goudgeel
17. zwart.

1 t.m. 5: steelsteek; 6 t.m. 13: ingrijpsteek;
14: rijgsteek; 15: opgepulde platsteek; 16, 17:
knoopjessteek.

Bericht van de redactie:

Door omstandigheden kon het November-nummer niet meer op tijd ver-
schijnen, zodat we besloten in December een z.g. dubbel-nummer te
laten verschijnen, dat uiteraard een beetje dikker is dan een normaal
nummer.

P E R S C H O U W (II)

450 JAAR HERVORMING

In C.E.I - Centro Eucumenico de Informação, juli 1967 stond het volgende overzicht van de inhoud van 'Telepax', nationaal tijdschrift van het secretariaat van de Conferentie van Bisschoppen. Het nummer 97 wordt geheel gewijd aan de Reformatie van de 16e eeuw, met een ernstige en diepgaande analyse van de persoonlijkheid Maarten Luther. Tevens geeft het artikelen over: 'Algemene rondblik en functionele structuur van het Lutheranisme', 'Luther, gezien door de Rooms Katholieken', 'De Hervormer en de geschiedenis', 'De vrouw in het Lutheranisme' en zeer veel andere statistische gegevens. Zelfs de Confederação Evangelica do Brasil bood nimmer zulk uitvoerige gegevens over een zusterkerk.

" Het Presbiterio in Rio de Janeiro, de oudste kerkeraad van de Igreja Presbiteriana do Brasil, beleefde een historisch moment op een vergadering, gehouden op 6 juni, ter bestudering van de eucumenische beweging. Sprekers waren ds Edmund Sherill van de Igreja Episcopal Brasileira en Dom José Castro Pinto, bisschop van Rio de Janeiro. Ds Sherill zei, dat hij in de eucumenische beweging een oproep van God zag om zich te bekeren van zoveel scheuringen, die de kerk vernield hebben, en hij hield een appèl voor een geestelijke vernieuwing, die ons de zichtbare eenheid brengt, waardoor de wereld in Christus gaat geloven.

Dom Castro Pinto interpreteerde de oecumenische beweging als het antwoord van God op de gebeden van de kerk om de christelijke eenheid. Hij zei, dat het eucumenisme niet gericht is op de bekering, omdat de bekering van niemand geëist wordt, maar wel een interne hervorming van de kerk is, en een volmaking van allen op weg naar de waarheid, die God is."

.....En dan te bedenken, dat rev. Barnet van het Schots Seminarie in Rio de Janeiro zei, dat de Presbiterianen na 3 jaar contact met Rome een behoorlijk gevaarlijke penetratie van 'Rome' in de Igreja Presbiteriana do Brasil ontdekten.....

"In een forum op invitatie van de Conferência dos Religiosos do Brasil, om de geboortecontrolle te bestuderen, waren 120 zusters en paters aanwezig. Ds Dominico Pereira de Mattos bracht zijn standpunt over de zaak naar voren. Aan het gesprek namen ook nog deel een roomse arts en een theoloog. Zeer groot was de harmonie in de analyse van de bevolkingsexplosie en van de bijbelse en theologische richtlijnen, waarbinnen de geboortecontrolle en de planning van de gezinsgrootte geoorloofd zijn"

?.....?

A.Nap.

VERZOEK aan de ABONNEES

Het nieuwe jaar is weer in zicht. Mogen we weer op Uw steun rekenen? Die steun bestaat uit:

- Tijdige betaling van het abonnementsgeld;
- Het aanbrengen van nieuwe abonnees;
- Ons zo nu en dan eens iets laten horen over Uw mening omtrent de inhoud van het blad;
- Het inzenden van een bijdrage, indien U daartoe de inspiratie bezit;
- Alles wat verder tot het welzijn van het blad dienen kan.

op eigen terrein kunnen werken aan Nederlands, Braziliaans en huishoud-
onderwijs.

Hoe één en ander gerealiseerd moet worden met drie scholen in twee
lokalen, dat is een plezierige puzzel om in de vakantie op te lossen.

J.C.D.

EEN KONINKLIJK BESLUIT

WIJ J U L I A N A , BIJ DE GRATIE GODS

KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, enz, enz,

Besluit van
7 november 1967
nr 15

houdende medetelling dienst-
tijd doorgebracht als leerkracht
aan de lagere school, uitgaande
van de Gereformeerde Schoolvereniging
te Monte Alegre in Brazilië.

Op de voordracht van Onze minister van onderwijs en weten-
schappen van 1 november 1967, Directie Kleuter- en basisonder-
wijs, nr 358.051;

Gezien het advies van de Onderwijsraad van 26 september 1967,
nr. 76599 en het advies van het college van hoofdinspecteurs
van het lager onderwijs van 4 september 1967, nr. 27 H-I;

Gelet op artikel 1, eerste lid, van Hoofdstuk V van Bijlage
G van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948;

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

dat als salarisanciëniteit, bedoeld in artikel 1, eerste lid,
van Hoofdstuk V van Bijlage G van het Bezoldigingsbesluit
Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, mede in aanmerking komt de
diensttijd, doorgebracht als leerkracht aan de lagere school,
uitgaande van de Gereformeerde Schoolvereniging te Monte Alegre
in Brazilië.

Onze minister van onderwijs en wetenschappen is met de uitvoer-
ing van dit besluit belast.

Soestdijk, 7 november 1967.
(get.) J U L I A N A

De minister van onderwijs
en wetenschappen,
(get.) Veringa.

Voor afschrift,
de chef Secretarie,
(C.A.J.Brans)

Met dit goede bericht zal waarschijnlijk het jaarverslag van de
volgende jaarvergadering aanvangen, want het is het eerste succes
in dit nieuwe verenigingsjaar.

Er staat ergens een moeilijk woord in dit Koninklijk Besluit, en dit
moeilijke woord moeten we nu maar eens niet overslaan, want het is
tevens de spil, waar alles om draait. Het is het woord 'salaris-
anciëniteit'.

Anciëniteit betekent: dienstouderdom of dienstjaren. Salarisanciëniteit
betekent dus, dat het salaris gekoppeld wordt aan de norm van de
dienstjaren.

Dit besluit is het uiteindelijke resultaat van een procedure, die zo
ongeveer een half jaar geleden begon, toen we een verzoekschrift
indienden voor dit doel. Via de bemoeiingen van de Heer Van Renssen
bleek ons, dat momenteel de enige vorm van ondersteuning van buiten-

lands gevestigd Hollands lager onderwijs gelegen is in de erkenning van een salarisananciënteit. Dat houdt voor ons in, dat onze onderwijzer bij eventueel vertrek in Holland zijn dienstjaren, doorgebracht in Monte Alegre, kan doen gelden als waren ze in Holland besteed. Deze faciliteit heeft ook nóg een voordeel, nl, dat een nieuw te be- noemen onderwijzer ook het vooruitzicht heeft op deze voordelen.

We zijn met dit besluit erg blij, en zijn dank verschuldigd aan allen, die hieraan hebben meegewerkt. Of we tevreden zijn? Och, een mens is niet gauw tevreden. Met dit besluit zijn we inderdaad tevreden. Maar de eerste opzet was een geheel andere. We begonnen onze actie, ongeveer een jaar geleden, met de vraag of er voor een Hollandse school, die de Hollandse cultuur in stand tracht te houden, in een zuiver Hollandse gemeenschap, met al de verworvenheden van dien, - of er voor zulk een school niet een geregelde subsidie door de Nederlandse regering verstrekt kan worden. Het schijnt blijkbaar niet te kunnen. Maar misschien veranderen de tijden nog eens, wie weet.

R.N.

EEN KANS OM NIET VOORBIJ TE LATEN GAAN.

Bij het 'ter persegaan' van dit blad ontvingen we een aanbieding om deel te nemen aan een cursus voor ouderen en grotere jeugd, uitgaande van een actie, die door de Staat Paraná wordt ondernomen, om het analfabetisme te bestrijden. Gedetailleerde gegevens ontbreken ons nog. Maar wat we weten is het volgende:

Gedurende 5 à 6 maanden kan hier in de kolonie een gratis cursus gegeven worden in Portugees, Arithmetica en Geschiedenis/Aardrijkskunde, wanneer er een groep van 25 personen gevormd kan worden. Er zouden dan 3 à 4 lessen van 2½ uur per week gegeven moeten worden. Er zou ook een examen aan verbonden zijn, met een diploma.

Nu behoren de Hollanders wel niet tot de analfabeten, integendeel, maar in veler Braziliaanse ogen zijn velen dat wel een beetje. In het bijzonder wat betreft de taal. Zou deze leemte niet eens op te vullen zijn? Zou het niet eens te doen zijn, om eens allerlei vergaderwerk tot het minimale minimum te beperken, en eens vijf maanden constant te studeren? Het zou het aanzien van de kolonie zeer ten goede komen.

Laten we hierbij bedenken, dat wanneer de plannen voor de Braziliaanse school verder doorgang vinden, da Adèle weinig tijd meer zal overhouden om aan particuliere groepjes les te geven, zoals tot nu toe.

In elk geval. Laten we er eens over denken. En 'om' nadere inlichtingen zullen we ons zo spoedig mogelijk wenden tot de Onderwijsinspectie.

R.N.

EEN NIEUWE COMMISSIE

Weer een nieuwe commissie? Met statuten? En met een ledenregister? Het eerste wel, het laatste niet. Maar, waar een schoolvergadering al niet goed voor is!

Unaniem was men er op een zeker moment over eens, dat het doorbrengen van onze TWEEDE FEESTDAGEN weer als vanouds moet geschieden. Hoe? We weten het niet. Dat weet alleen die nieuwe commissie, die haastig aan het werk zal om ons op de Tweede Kerstdag een aanbeveling te doen, en organisatorisch op te treden, teneinde die dag in gepaste vreugde door te brengen. Als vanouds. Veel succes. In afwachting.

De Sportvereniging

Enige maanden geleden was hij er maar zo. En hij is nog spring-levend.

Vroeger was er ook al eens zo iets als een ontspanningsclub. Maar niemand wist precies wie er lid van was, en de organisatie was een beetje oeverloos. Toch hadden we wel enkele mooie sjoelavonden, alsmede tafeltennis. Maar plaatsgebrek en drukte deden na een halfjaar de zaak verzanden, en de spelatributen stonden of lagen werkeloos en haast bezitter-loos in de consistorie.

Maar nu gaat het anders. Immers, met algemene stemmen werd op een jeugdvergadering besloten tot oprichting van een sportvereniging. Er werd een bestuur verkozen, bestaande uit M. Bos, voorzitter, H.J. Buitenhuis, secretaris en G. Glas, penningmeester.

En deze heren hebben er geen gras over laten groeien. Reeds de volgende week stonden er achter de kerk enkele palen opgericht, en kon er na hartelust volley-bal gespeeld worden, onder deskundige leiding van mej. Dees.

O, die eerste avonden werd de bal nog vaak pardoos misgeslagen. Maar onder veel aanmoedigend geschreeuw, en ondersteund door enig grof geschut van enkele keien op dit gebied, komt er allengs vooruitgang, en nu, na enkele maanden gaat de bal al verscheidene keren zo- maar over het net, zonder puntenverlies.

Het wachten is nu op de uitslag van een wedstrijd, wie de beste naam voor deze vereniging weet te bedenken. En ook een reglement schijnt op het programma te staan.

Al met al zijn ook dit zaken om zich te verblijden. En, laten we bij alle scherts, die bij een dergelijke vereniging past, niet vergeten, dat we ook van de Here een opdracht hebben om ons lichaam en onze geest op 'spanning' te houden, waarbij de omgang met elkaar en de oefening en lering van elkaar zo heerlijk samen kunnen werken.

Moge deze vereniging een lang leven beschoren zijn. Het kan best !
R.N.

PUBLICATIE op verzoek van het KOLONIEBESTUUR.

Van de Ambassade te Rio de Janeiro kwam het volgende schrijven binnen, hetwelk goede aandacht verdient, in het bijzonder van de ouders en familieleden in Nederland.

"CHARTERVLUCHT NEDERLAND - BRAZILIE.

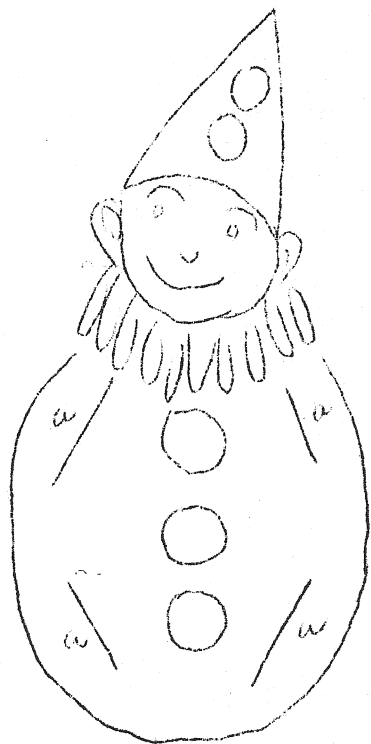
Hierbij deel ik U mede, van de Nederlandse Vereniging "OUDERS EN FAMILIELEDEN VAN EMIGRANTEN - O.V.E., postbus 1058 te Rotterdam, bericht te hebben ontvangen, dat het in het voornemen ligt om begin OCTOBER - eind NOVEMBER 1968 een chartervlucht te houden van Europa naar Curitiba in Paraná. De prijs voor zo'n vlucht, dus heen en terug zal f. 1790,- bedragen. Op deze wijze zouden Uw familieleden goedkoop een bezoek aan U kunnen brengen.

De vlucht gaat alleen door bij voldoende deelname.

Voor verdere inlichtingen wordt men verzocht zich te wenden tot bovengenoemde Vereniging.

De Landbouw-Emigratieattaché
Ir. L. Hartman."

Het koloniebestuur zou niets liever zien, dan dat er een vliegtuig vol familieleden en adspirant-kolonisten van deze gelegenheid gebruik gingen maken. Of anders gezegd: Men neme van deze publicatie goede nota; er zouden misschien eens mensen kunnen zijn, die hiervan profijt kunnen trekken.

JEUGDRUBRIEK

Is dit harlekijntje niet een grappig figuurtje? Neem er maar een stukje stevig papier voor. Teken het poppetje over en knip het van stevig papier uit. Er moeten 4 insnijdingen in de romp komen (a). Hier worden straks de armen en de benen doorgestoken.

Deze armen en benen worden van dubbelgevouwen papier uitgeknipt en door de vier gaten van de romp gestoken.

De uiteinden van de armen worden aan de achterkant stevig op elkaar gelijmd. Doe hetzelfde met de uiteinden van de benen en plak daarna de dubbele einden der benen en armen op elkaar. (fig. 3).

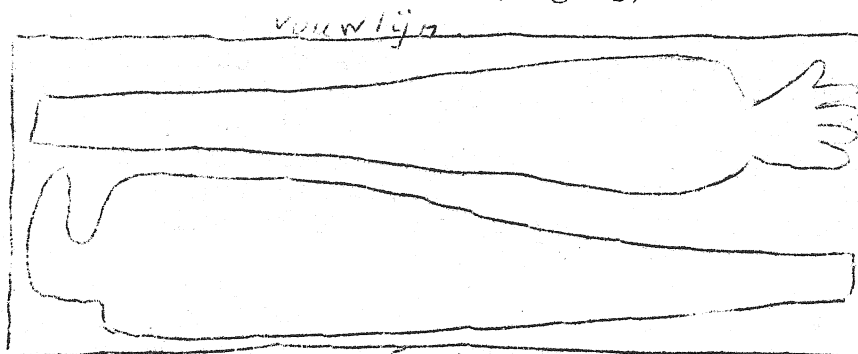

Fig. 2

Plak op de rondjes van de romp en muts gekleurde rondjes papier of kleur ze. Aan de achterkant kun je nu de armen en de benen in beweging brengen. Kijk maar eens wat een grappige bewegingen je het poppetje kunt laten maken.

Is de eerste goed gelukt? Maak dan voor de kleintjes ook nog eens zo'n leuk beweegbaar poppetje. Probeer dan zelf eens er een ander kopje en een andere muts voor te tekenen.

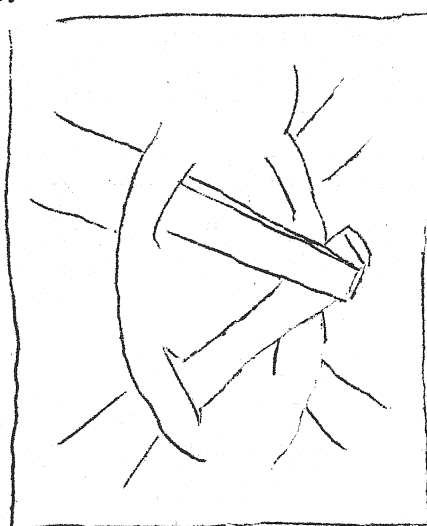
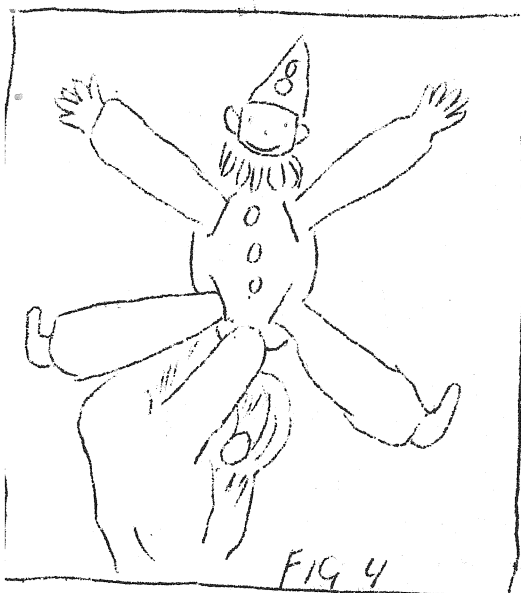

Fig 3

J.C.D.

Periode 1 september - 10 oktober 1967. x)

Algemeen

De oud-Gouverneur van Guanabara en bekend politicus, Carlos Lacerda één der steunpilaren van de revolutie, doet ernstige pogingen om de oppositie in een breed front, "frente ampla" te consolideren. Hij bezocht zelfs zijn aartsvijand, de uit zijn ambt ontzette ex-President João Goulart, verblijfhoudende te Montevideo waar deze politiek asyl geniet, terwijl ook contact werd opgenomen met de oud-President Juscelino Kubitschek. Deze heeft zich, zij het zeer voorzichtig, i.v.m. de ontzetting uit zijn politieke rechten, weer in het politieke leven begeven, evenals zijn toenmalige opvolger Janio Quadros.

De huidige regering heeft gemeend nogal heftig hiertegen te moeten reageren. Tegen Lacerda kan zij weinig ondernemen, aangezien hij nog zijn volle politieke rechten bezit, doch Kubitschek werd voor een commissie van onderzoek gedagvaard. Laatstgenoemde gaf hieraan gehoor, doch weigerde de vragen van de commissie te beantwoorden en volstond met het overleggen van een memorandum waarin hij zijn activiteiten had uiteengezet. De geruchten, dat zijn arrestatie aanstaande was ten spijt, verliet hij ongehinderd Brazilië voor een bezoek aan de Verenigde Staten en Europa. EX-President Kubitschek beschikt nog steeds over een niet onbelangrijke politieke aanhang.

Aan de andere kant ontdoet President Costa e Silva zich geleidelijk van nogal uitgesproken figuren van de 'linha dura' (de harde lijn). Deze figuren krijgen posten in het buitenland of commandos ver verwijderd van de grote centra.

Financien, economie.

De Regering heeft gemeend maatregelen te moeten treffen om speculaties in buitenlandse valuta, voornamelijk USA-dollars tegen te gaan. De vrije verkoop van de dollar werd gelimiteerd tot bijzondere gevallen, als reizen e.d. Het een en ander heeft als een boemerang gewerkt doordat de zwarte handel weer de kop opstak. De koers op deze markt steeg tot NCr\$ 3,10 voor de dollar tegen NCr\$ 2,71 officiële koers. De officiële dollarkoers is nog steeds ongewijzigd gebleven.

In de tweede helft van september vond te Rio de Janeiro een bijeenkomst plaats van de Wereldbank en het Internationale Monetaire Fonds. Vertegenwoordigers uit praktisch alle landen, die bij deze organisaties zijn aangesloten, namen hieraan deel. Brazilië's Federale Minister van Financien, Prof. Delfim Neto, werd tot woordvoerder gekozen voor Latijns Amerika, nadat tevoren getracht was een uniforme gedragslijn te vinden. De verhouding tussen de ontwikkelingslanden en de z.g. rijke industrielanden vormden de hoofdschotel. Alhoewel men van Braziliaanse zijde niet ontevreden was over de bijeenkomst, zijn geen concrete resultaten aan te wijzen, zoals de afgevaardigde van Uruguay het uitdrukte.

Landbouw

Niettegenstaande de President in het z.g. Charter van Brasilia tijdens het Braziliaanse landbouwcongres ernstige kritiek heeft geuit op de landbouwpolitiek in het verleden en zich duidelijk heeft uitgesproken voor maatregelen ter bevordering van de landbouwproductie, is hier voorshands weinig van te merken. Vooral de landbouwcoöperaties komen in een steeds moeilijker positie door de nieuwe omzetbelasting. Het rendement van deze organisaties zou zijn teruggelopen met 40 - 60%. Er is nog steeds geen evenwicht gevonden tussen de prijzen van de landbouwbenodigdheden en de producten. Verschillende bedrijven in deze sector sluiten. Ook tijdens de Wereldbank-conferentie werd de landbouwproblematiek besproken.

x) Was eigenlijk bestemd voor
Novemhernummer

WIJ LEZEN SAMEN DE 'INSTITUTIE'TER GELEGENHEID VAN OUDE JAAR 1967.Boek III, hoofdstuk IX punt 6.

Voorwaar zo is het: het gehele volk der gelovigen, moet, zolang zij de aarde bewonen, als schapen ter slachting bestemd zijn, opdat zij Christus, hun Hoofd, gelijkvormig mogen worden (Rom. 8:36). Zij zouden dus de allerellendigsten zijn, indien ze niet, door hun hart ten hemel te verheffen, overwonnen al wat in de wereld is, en de tegenwoordige gedaante der dingen voorbijgingen. Daarentegen, wanneer ze eenmaal hun hoofd boven al het aardse hebben uitgestoken, ook al zien ze dan de bloeiende schatten en de eer der goddelozen, en ook al zien ze, dat die grote vrede genieten, dat ze pronken met de schittering en weelde van alle dingen en overvloed hebben van alle genietingen, ook al worden ze bovendien door de boosheid der goddelozen gestoten, al hebben ze van hun trots smaad te verduren, al worden ze door hun hebzucht geplunderd, en door andere willekeur gekweld: toch zullen zij zich gemakkelijk ook in dergelijke rampen staande houden. Want die dag zal hun voor ogen staan, waarop de Here zijn gelovigen in de rust van zijn Koninkrijk zal opnemen, van hun ogen alle tranen zal afwissen, hen zal bekleden met het kleed der heerlijkheid en der vreugde, hen zal weiden met de onuitsprekelijke liefelijkheid zijner genietingen, hen zal opvoeren tot de gemeenschap van zijn hoogheid en eindelijk hen het deelgenootschap van zijn gelukzaligheid zal waardig keuren (Jes 25:8; Openb. 7:17).

De goddelozen echter, die op aarde gebloeid hebben, zal Hij tot de uiterste smaadheid verwerpen, hun bezittingen zal Hij verwisselen met kwellingen, hun lachen en blijdschap met geweën en knersing der tanden, hun vrede zal Hij verontrusten door vreselijke kwelling der concientie, hun wellust zal Hij straffen met onuitbluaselijk vuur; hun hoofden ook zal Hij onderwerpen aan de vromen, wier lijdzzaamheid zij misbruikt hebben. Want dit is gerechtigheid volgens het getuigenis van Paulus (2 Thess. 1:6), de ellendigen en onrechtvaardig verdrukten verlichting te schenken, maar verdrukking te vergelden aan de goddelozen, die de vromen verdrukken, wanneer de Here Jezus uit de hemel zal geopenbaard worden.

Dit waarlijk is onze troost: indien die weggenomen wordt, moeten wij de moed laten zinken, of met de ijdele vertroosting der wereld ons tot ons verderf laten strelen. Want ook de profeet (Ps. 73:2) belijdt, dat hem de voeten gewankeld hebben, toen hij te zeer bezig was met de overdenking van de tegenwoordige voorspoed der goddelozen, en dat hij niet anders staande had kunnen blijven, dan doordat hij in Gods heiligdom inging, en zijn ogen sloeg op het einde der bezen.

Om met één woord te besluiten: dan eerst triumfeert in de harten der gelovigen het kruis van Christus over de duivel, het vlees, de zonde en de goddelozen, wanneer hun ogen gericht worden op de kracht der opstanding.

Een gebed van Mozes, den man Gods.

Here, Gij zijt ons een toevlucht geweest
 van geslacht tot geslacht;
 eer de bergen geboren waren,
 en Gij aarde en wereld hadt voortgebracht,
 ja, van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt Gij God.
 Gij doet de sterveling wederkeren tot stof,
 en zegt: Keert weder, gij mensenkinderen.
 Want duizend jaren zijn in uw ogen
 als de dag van gisteren, wanneer hij voorbijgegaan is,
 en als een nachtwake.
 Gij spoelt hen weg;
 zij zijn als een slaap in de morgen,
 als het gras dat opschiet;
 in den morgenstond bloeit het en het schiet op,
 des avonds verwelkt het en het verdort.

Want wij vergaan door uw toorn,
 door uw grimmigheid worden wij verdelgd;
 Gij stelt onze ongerechtigheden vóór U,
 onze heimelijke zonden in het licht van uw aanschijn.
 Want al onze dagen gaan voorbij door uw verbolgenheid,
 wij voleindigen onze jaren als een gedachte.
 De dagen onzer jaren, daarin zijn zeventig jaren,
 en, indien wij sterk zijn, tachtig jaren;
 wat daarin onze trots was, is moeite en leed,
 want het gaat snel voorbij, en wij vliegen heen.
 Wie kent de sterkte van uw toorn,
 en uw verbolgenheid, naardat Gij te vrezen zijt ?
 Leer ons zó onze dagen tellen,
 dat wij een wijs hart bekomen.

Keer weder, o HERE! Hoe lang nog ?
 en ontferm U over uw knechten.
 Verzadig ons in den morgenstond met uw goedertierenheid,
 opdat wij jubelen en ons verheugen al onze dagen.
 Verheug ons naar de dagen waarin Gij ons hebt verdrukt,
 naar de jaren waarin wij onheil hebben gezien.
 Laat uw werk aan uw knechten openbaar worden,
 en uw heerlijkheid over hun kinderen;
 de liefelijkheid van den Here, onzen God, zij over ons,
 en bevestig Gij het werk onzer handen over ons,
 ja, het werk onzer handen, bevestig dat.
